

Érdekközvetítés és érdekegyeztetés

A Magyar Kereskedelmi Kamara területi szervezetének munkájáról

A Magyar Kereskedelmi Kamara első vidéki szervezete, a dél-alföldi összekötő bizottság Szegeden alakult meg tizenkét évvel ezelőtt. Természetes velejárója volt ez a gazdaságirányítási rendszer változásainak: a vállalati önállóság növekedésének gyakorlata megkívánja, hogy a Kamara „csápjai” közelebb kerüljenek az első vonalhoz. Az iparvállalatok is 1968 után kopogtatták a Kamara ajtóin. Hatvan vállalat és ipari szövetkezet hozta létre a dél-alföldi bizottságot Csongrád, Bács-Kiskun és Békés megyei hatáskörrel. Ma már százhusz tagja van az összekötő bizottságnak.

Az is köztudott, hogy korábban a Kamara döntően kereskedelmi tennivalókat látott el. Ahogyan a gazdasági életben változnak a körülmények, bővülnek a feladatkörök, ehhez igazodnia kell a Magyar Kereskedelmi Kamarának is. E kérdésekről beszélgettünk a Kamara dél-alföldi összekötő bizottságának titkárával és elnökével, akik elmondták, hogy hamarosan szervezeti-leg is változás várható a területükön. **Polák Zoltán** elnök részletesen is beszélt a szegedi területi bizottságnak arról a munkájáról, amelyet a magyar–jugoszláv határ menti kereskedelemben kifejtenek.

— Példásnak mondható a dél-alföldi összekötő bizottság és a szomszédos Jugoszlávia közeli gazdasági kamaráinak együttműködése. A határ menti árucseréért értéke is évről évre növekedett. Jellemző erre, hogy 1978-ban alig másfél millió dolláros volt az export és import együttes értéke, tavaly viszont már meghaladta a tizenötmillió dollárt.

— Milyen áruk dominálnak a határ menti cserében? — érdeklődtünk **Perjesi József** titkártól.

— Figyelmet fordítunk arra, hogy a kölcsönös árucseré segitse elő a választék bővítését, és az áruk értéke, színvonala közel azonos legyen. A cikkek egy része élelmiszer, textil, konfekció és cipő, de egy sor egész más áru is kieserülődik. Jelentősnek tartjuk a termelési együttműködések is.

A Kamara összekötő bizottságának természetesen sokrétű a tennivalója. Ezek között primszerepet játszik az, hogy képviselje a tagvállalatok körében a Kamarára háruló érdekegyeztető, érdekközvetítő, és ha arra szükség van, az érdekeket védő feladatokat. A területi összekötő bizottságok a Kamara regionális szervei, helyi képviselői, s területi elv alapján tömörülnek a tagvállalatok. Biztosítják Békés, Csongrád és Bács-Kiskun

megyékben a tagvállalatokkal történő kapcsolatokat, szervezik a kamarai — egyesületi — életet. Különböző klubokat, tanfolyamokat, előadásokat szerveznek.

— Az MKK dél-alföldi összekötő bizottságának különféle munkacsoportjai vannak — mondta **Polák Zoltán** elnök. — Ilyen többek között a vásári albizottság. Ők jelentős szerepet vállalnak a szegedi ipari vásár, illetve a szabadtéri vásár munkájában.

A területi szervezet már korábban is rendezett több szaktanfolyamot a tagvállalatok képviselői részére. Kétszáznál többen végeztek és szereztek újabb szakismereteket a külkereskedelmi körben. Ilyen szakismeretekkel bíró emberekre egyre inkább szükség van a nagyobb önállósággal dolgozó vállalati berkekből. Most indítottak egy speciális vámtanfolyamot hatvan személy számára, ahol vám-, tarifa- és protokollismereteket tanítanak.

A szervezeti változást jelenti, hogy az országban hat területi összekötő bizottságot hoznak létre. E szervezetektől a jövőben többet várnak a tagvállalatok is. Ezért főállásban levő titkárt segíti az elnökség munkáját, illetve végrehajtja a tagvállalatok és az elnökség által meghatározott gyakorlati tennivalókat.

G. I.

Más tényezők

Oda jutottunk, ha valamit ki akarunk mondani, bizonyítékok sokaságára van szükség. Adatok milliőit bízunk rá a számítógépekre, sőt kombinálni is azoktatnítottuk meg, mert nem győzzük. Megnyomjuk a gombot, megkérdőzzük a gépet, és ha jó volt a kérdés, bizhatunk benne, a felelet is jó lesz.

Amikor ki se látszunk az adatok halmazából, akkor kezdünk el igazán csodálkozni régi idők nagy koponyáin. Alig találták föl a mikroszkópot, már fölfedezték vele a baktériumot. Pontos időmérőjük még nem is volt, de megmérték a hang, később a fény terjedési sebességét. Nem vándoroltatták a népet az utazási iradák földünk egyik oldaláról a másikra, valahogy mégis megtudták, hogy a Föld majdnem gömbölyű. A nyájajuhász fölneztet a Napra, éjjel a csillagokra, és megmondta, hány óra. Elinézték őket azzal, hogy okos emberek voltak.

Legfőképpen a tudomány történései tudják, ha tudják, hányféle kérdés szülőldhatott bele valamelyik korai tudós koponyájába, mire elkezdett utána járni valaminek. Nyilván nem úgy született a teória, hogy eleget emlegettük már a körülöttünk forgó Napot, ideje változtatni rajta, mondjuk mátlól kezdve, hogy a Föld forog a Nap körül. A tapasztalatok kirágták a régi tételélek zsákját. Vagy meg kellett változni őket, vagy új tételélek és új zsákok kelletek. Egész naprendszeri bölcsesség kellett ahhoz, hogy a tudományosnak hítt tételt kiradírozzák a tudomány lapjairól, és másikat írjanak helyette.

A hétköznapi ember nem tudós, ennél fogva nem gyűjti halomra az adatokat. Összekapkod egyet-kettőt, és szalégyenes tételéket állít föl belőle. Pista hülye, mert nem azt mondja, amit én. Pista se esett a feje lágyára, neki én vagyok a hülye, hogy az egyensúly megmaradjon. Kölcsönösen makacsok is vagyunk, és nem engedünk a magunk igazából. Ha számítógép matnátna végig Pista agyát, kiderülne, hogy nagyon okos ember, egyik-másik tekervénye kimondottan jól szuperál, de én nem vergődöm vele, mert az a jó, ha kapásból kimondhatom rá az ítéletet. Visszalépni nem is tudok, mert attól félek, gödörbe esek, támadok inkább, és bizonyítom főnek-fának, hogy még annál is gyöngébb, ahogy először gondoltam. A gőg se engedi, hogy visszaleljek.

Könnyen kombináló nemzedék a mienk, morzsákból tud bevehetetlen várakat építeni. Rohanós nemzedék is, nem ér rá megnézni, sárge-e belül, ami kívüli fehér. Minek is járnánk utána, hiszen mi egyéniségek vagyunk, és ha elevenen sütögetnek bennünket, akkor se mondunk mást. Nehez lenne megszámlálni, hány embernek a sorsa függ attól, hogy

első pillanatban véleményét mondtunk róla, és nem hagytuk magunkat eltéríteni. Annyira nem vagyunk magányosok, hogy tovább ne adnánk ítéleteinket. Nyíltak is vagyunk, szókimondók is, kondőzettelül elmondjuk, hogy ez az ember nem olyan ember, hanem egészen más.

Az lenne a legjobb, ha alakítanánk egy terebélyes pletykaklubot. Hadd mondja el mindenki mindenkiről, amit akar, és hadd hallja meg azt is, amit róla mondanak. Lehet, hogy székelve vergetnek fejbe egymást az első hetekben, de aki megmarad, jól szórakozhat. Mivel pletykaklubunk nincsen, irodák, hivatalok, munkahelyek töltik be ezt a szerepet.

Vitába keveredtem valakivel. Egy emberről volt szó. Jót mondtam róla, mert a munkáját jól ismertem, és ebben az esetben csak a munka lehet az ítélet sarka. Az ellenfél csak rosszat mondott, adáz vehemenciával úgy szapult, majdnem meghátráltam. Haragszik rá? Talán elgáncsolta valamikor? Elszerette a babáját? Hamarabb kapott kitüntetést, fizetésemelést vagy jutalomudulést? Soha nem keresztetk egymás útját, ilyen elemi erővel föltörő ellenszenvnek racionális magyarázata nincsen. Sánta talán, és ő nem szereti a sántát? Vagy vörös? Jót pöröltünk, mire megtudtam. Hat évvel ezelőtt hallott valamit. Nem hitte el. Megkérdte öcsitől bácsitól, mindenkitől azt hallotta. Jámor lélek, hagyta magát meggyőzni, hat évvel ezelőtt földadta korábbi véleményét, mert elhitte, hogy a szóbanforgó személy lator. Bizonyítékai voltak, legalább tíz embert elő tudott sorakoztatni. Százalékos

arányban is legyőzve maradtam, hiszen én csak egyedül mondtam a jót. Igaz, kiderült, mind a tíz egy kútból merített, mindnek ugyanazt mondta, hogy ez az ember a világ nagy hitványa. Én annál inkább álnokságot láttam a dologban, minél többre hivatkozott ő, de siker az ő álláspontját koronázta: akinek mérlegelnie kellett volna, az is rá hallgatott.

Mondhatnám úgy is, hogy felemás világban élünk. A tudományos ítéletek egyre több fólfolhatatlan bizonyíték-követelnek még akkor is, ha a hangyát akarjuk megkülönböztetni az elefánttól, az emberi ítéletek azonban továbbra is a felszínen úszkálnak. Elfogadhatnánk, hogy ilyen a világ, és ilyenek vagyunk benne mi, nyugodjunk bele, és ne zavartassuk magunkat, de éppen belenyugodni nem tudunk.

A rossz vélemény agresszív, támad és győzni akar, a jó viszont jámbor, sőt együgyű is. Aki engem darabokra akar szedni, mint a cserebogarat, azzal szemben tehetetlen vagyok. A tisztességnek nincs is fegyvere a tisztességtelenség ellen, hiszen nem támadhat vissza. Kitér legfőképpen, fal mellé bújjik, és kivár.

A tudomány forradalmának mai idők szerinti kellős közepén tanulunk kellene a kísérletes bizonyítékokból. Fontos tudnunk megdönthetetlenül, hogy a hatvanhatodik galaxisban fényes csillag van vagy fekete lyuk, de az is megérné a fáradságot, ha legjobb barátomról és legnagyobb ellenségemről még egy vonással többet tudnánk. Az emberi pályák módosítása sokszor csak ennyin múlik.

Horváth Dezső

Emlékezés Tápai Józsefekre

Tápai József 1907. június 8-án, Szegeden született. Eredeti foglalkozása lakatos. 1930-ban kapcsolódott be a kommunisták illegális mozgalmaiba. Mint fémipari munkás, a vasasszakszervezetben is tevékenykedett. Az illegális mozgalomba lépése óta szoros baráti szálak fűzték Gesztei Mihályhoz, az akkori Szeged kommunista megmozdulásainak egyik szervezőjéhez. A Lehel utca 1. szám alatti lakása is ez idő tájt lett illegális találkozóhely. Részt vett több társával együtt a „Vörös Segély” újság és bélyegek illegális árusításában. Szakmájában nem sokáig tudott dolgozni. 1933-ban már nap-számból szerezte igen szerény jövedelmét, s emellett folytatta önként vállalt tevékenységét a mozgalomban.

Az újságok és bélyegek árusításából szerzett összegből, utasításra, kommunista zászlókat készítettek. Azokat egy később megjelölt helyre kellett volna kitűzniük. Besúgás révén azonban ez meghiúsult. Társaival, Gesztei Mihállyal, Tóth János-sal, Krámer Gyulával együtt letartóztatták. A házkutatás során megtalálták a kommunista zászlókat is. 1933. június 6-án a Szegedi Királyi Ítéletábla ítélete alapján meggyőződéses kommunista kiállításukért, tudatos tevékenységükért, melyet az állami rend szempontjából kimondottan veszélyesnek ítélték meg, fogsázbüntetéssel sújtották őket. Társai fel-lebbsztek, s ennek volt közsönhető, hogy öt nem az 1921. évi III. tc. egyes paragrafusai alapján ítélték el. Ez számára kéthónapi börtönt jelentett. Kiszabadulása után sem jutott rendszeres munkához szakmájában belül. Állandó rendőri felügyelet alatt állt. Ismert

tevékenysége miatt folytonos zaklatásnak volt kitéve. 1938-tól szinte állandóan katonai szolgálatra hívták be, hogy ne tudjon mozgalmi munkát végezni. A szolgálaton kívüli időszakokban alkalmi jellegű nap-számból élt. 1944-ben belépett az MKP-ba. Ez az év ugyancsak nehéz volt a rendszeres szervező munka szempontjából. 1944. március 19-e után Szegeden is — mint az ország más területein is — a kommunisták aktivitását le akarták törni. A hosszú évek óta vezetett megfigyelések alapján 1944. április 3-tól 22-ig 159 személyt vettek őrizetbe, s tartóztattak le, mint veszélyes kommunistá-elemet, köztük Tápai Józsefet is. A 159 személyt ezt követően a ricsei internálótáborba került.

A felszabadulás után is folytatta aktív tevékenységét. 1944 végétől 1946-ig a rendőrségnél teljesített szolgálatot. Ezt követően különböző vállalatoknál töltötte aktív feladatát 1951-ig. Ebben az évben kezdett

dolgozni a Szegedi Fémipari Vállalatnál, s itt mozgalmi tapasztalataira építve, harcos kiállását ismerve, a vállalat párttitkárává választották. Munkája mellett végzett mozgalmi tevékenysége során gazdag tapasztalatokat szerzett a gyakorlati kivitelezés és az elméleti irányítótevékenység területéről. A párt újjáalakulása után jelentkezett, s tagja lett az MSZMP-nek. 1958-ban leromlott egészségi állapota miatt rokkantsági nyugdíjba ment. A Szocialista Hazáért Erdemrenddel tüntették ki. A párt ismert veteránjaként halt meg 1969 januárjában.

Tápai József elvtárs élete munkásélet volt. Fém munkás, pártmunkás, melyet mindig egyrűve tartozónak tekintett. Meggyőződésből lett kommunista, aki szerezni életkörülmények között is hitében, megingathatatlanul küzdött egy szebb, igazságosabb jövőért. Osztalharcos élete és alakja a ma nemzedéke előtt nem merül feledésbe.

Tóth István

Fűszőnyeg - textilián

A Temaforg Textilhasznosító Vállalat újdonsága a Fűtex, vagyis olyan textil, amelybe gyártás közben fűméter hosszúságban is ki-teríthető, ha például a töltsóoldalak megkötése a cél, de tetszés szerint darabolható, ha parképítés céljaira használniák. A textília a fű kinövéséig, megerősödéséig védi a magot, 3-4 hónap múlva pedig — mivel szerzés alapanyag — elbomlásával természetes táptalajt biztosít.

Az elközelítőben megkezdtek a Fűtex gyártását, s ugyanakkor továbbfejlesztést is. Az eddigi kísérletek sikerrel jártak: a fűmegasz textíliát különböző sűrűségű hálóval kombinálták, s így tovább növelték szilárdságát, tartósságát.

A vállalat a már meglevő, az út- és hídepítésben alkalmazható műszaki textíliának kipróbálására a fejlesztőmunka folytatására együttműködési szerződést kötött a Közúti Beruházó Vállalattal. (MTI)

Családi események

HÁZASSÁG

Gulyás Sándor és Tornyai Erzsébet, Kalkas Béla és Csillag Márta, Kiss József és Szőcs Árnika, Krebs Michael, Friedrich és Rácz Eva, Terézia, Börsök István és Szélpál Eva, Turi Pál és Vig Ildikó, Kamarás Gyula és Terhes Anna, Szanka Péter és Halász Zsuzsanna, Pipicz Zoltán Vilmos és Ungi Angéla Katalin, Zsikó József Endre és Sós Anna, Bozinka Gábor László és Sánta Györgyi, Pongrácz János és Acs Anna, Kószó Mihály és Kiss Eteleka, Samu Zoltán és Kovács Mária, Kiss Sándor Szilveszter és Tóth Mária, Kovács Gyula Dezső és Sándor Zsuzsanna, Bán László és Laczi Zsuzsanna, Baksa Tibor és Szécsi Márta, Csizsár Zoltán és Ördög Ágnes Katalin, Medvegy Máté és Tóth Tünde, Csajnyik Márton és Virág Gizella, Virág Gusztáv Béla és Szélpál Márta, Kmetty József és Tarján Mária Eszter, Csányi Zoltán és Léval Gyöngyi, Baglyas István és Zádori Iona házasságot kötöttek.

SZÜLETÉS

Pölös Dezsőnek és Nagy Erzsébetnek Dezső, Kiri Antalnak és Földi Piroskának Éva Pirokska, Korom János Istvánnak és Ribárik Julianna Annának László János, dr. Ujvári Józsefnek és dr. Sipos Mária Erzsébetnek Boglárka, Kiss Sámueinek és Palatinszki Teréziának Gábor Imre, Börsök Istvánnak és Turi Iona Erzsébetnek Rita Ildikó, Farkas Zoltánnak és Galiba Zsuzsannának Adrienn, Erdélyi Zoltánnak és Bomba Zsuzsannának Márta, Geresó Mihálynak és Varga Juliánnak Gábor, Pölös Ferencnek és Sass Gabriellának Gábor János, Márton Sándornak és Gál Annának Sándor, Vincze Sándor Gézának és Balog Iónának Erla Iona, Sohólt Sándornak és Balog Gizellának Zsolt, Kucsora Károlynak és Gyuris Iónának Tamás Csaba, Adam Jenő Lászlónak és Sebők Katalinnak Ágnes, Horváth Lászlónak és Szabó Katalin Juliánnak László Zoltán, Zádori Nándor Antalnak és Bozso Editnek Nándor, Komlósi Imrenek és Mucsi Zsuzsannának Imre, dr. Márton Lászlónak és Csepányi Ritának Lilla Panna, Kapovits Gábornak és Laczó Mária Gábor András, Illés Sándornak és Simándi Judit Mária Csaba József, Tokai-Kiss Tibornak és Aréndás Ibolyának Diana, Kelsch Jánosnak

és Soós Mária Evának Lóránt Rudolf, Lovási Józsefnek és Szőgi Zsuzsannának Andrea, Sebő Imre Lajosnak és dr. Szentandrassy Ildikónak Gábor, Balogh Józsefnek és Gyuris Evának Csaba, Dakó Gábornak és Bajzak Margit Aránának Zoltán, Hegyi Miklósnak és Juhász Teréziának Teréz, Pinter Ferencnek és Deák Annának Ferenc, Horváth Józsefnek és Rózsa Iónának Tamás József, Hegedűs Józsefnek és Szaniszló Máriának István Norbert, Terhes Mihálynak és Paragyi Iona Gizellának Norbert, Menyhart Miklós Imrénének és Péter Ildikó Teréziának Nikolett, Balog Józsefnek és Takács Iónának Orsolya Iona, Bíró Sándornak és Hegedűs Katalinnak Adrienn, Kazi Tibor Attilának és Bánhegyi Zsuzsanna Iónának Brigitta, Szabó-Bózsó Dezsőnek és Godó Margitnak Anita, Korpa Lászlónak és Bednár Erzsébetnek Róbert, Ver Sándornak és Nyári Mária Gábor, Miskolczi Sándornak és Makra Mária Andrea, Novák Gábornak és Zsolnai Juditnak Zoltán Gábor, Kondor Józsefnek és Varga Katalinnak Patricia Katalin, Horváth Lászlónak és Szudra Aranka Annának Bettina, Kis István Jánosnak és Perynének Editnek Tamás, Csontos Endre Pálnak és Csonka Iónának Zoltán, Vincze Sándornak és Sebostyán Mária Evának Edit, Vincze László Istvánnak és Vincze Katalinnak Zsuzsanna, Dékány Pálnak és Tóth Katalinnak Péter nevű gyermekük született.

HÁLAJÓZÁS

Czirok Mihály, Lele András, Kiss János Károlyné Burján Anna, Horváth János, Bailla Gáspárné Pitti Terézia, Bihari Lajos, Hegedűs Jánosné Abraham Eteleka, Fehér József, Bodó Antal, Vértési Gyula, Kertész Sándorné Horváth Iona, Szemmel Erzsébet, Kiss Józsefné Czip Rozália, Mőcsa István, Ungi Györgyné Kovács Krisztina, Lantos Istvánné Vetró Rozália, Zombori István, Adók Kálmán, Kiss Sándorné Gera Julianna, Baja Imre Barna, Tandari István, Zsáka Lajosné Komlósi Erzsébet, Búza János, Nagypál Imre, Zsikó Imre Pipicz Antal, Molnár Jánosné Kispál Iona, Arany Károlyné Morzálné Irén, Stáhl Antalné Bajusz Julianna, Aponyi Lajos, Miklós János, Csányi Mihály, Hegedűs József, Siki Tibor, Barna Ferenc, Kiss Balázs meghalt.